NUMĂR DEDICAT SIMPOZIONULUI NAŢIONAL "CREAŢIE ŞI EVOLUŢIE", EDIŢIA A IV-A

NATURA ŞI OMUL

Anul II • Nr. 6 • mai 2001 • 8 pagini • Publicaţie editată de Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

CREAŢIE ŞI EVOLUŢIE

LA ÎNCEPUT A FOST ÎNTREBAREA ŞI A RĂMAS CURIOZITATEA, SETEA DE A ŞTI, NEVOIA DE A TE LIMPEZI
Cum? Cine? Pentru ce?

Răspunsurile au fost multe, de tot felul, naive, absurde, ilogice, logice, negândite, gândite, empirice, presupuse rezultate ale unor experienţe etc., toate în funcţie de cantitatea şi calitatea cunoştinţelor la un moment dat. Părerile au dominat pe rând. Nu vom insista în demonstraţii, nu vom prezenta fapte, nu vom veni cu argumente pentru susţinerea unor concepte.

Mircea Eliade spune: "este greu să ne imaginăm cum ar putea funcţiona spiritul uman fără a avea convingerea că ceva ireductibil real există în lume; şi este cu neputinţă să ne închipuim cum ar putea să apară conştiinţa fără a conferi o semnificaţie a impulsurilor şi experienţelor omului. Conştiinţa unei lumi reale şi semnificative este strâns legată de descoperirea soarelui. Prin experienţa soarelui, spiritul uman a sesizat diferenţa între ce se relevă ca fiind real, puternic, bogat, semnificativ şi ceea ce este lipsit de aceste calităţi, anume curgerea haotică şi periculoasă a lucrurilor, apariţia şi dispariţia lor fortuite şi vide de sens". (La Nostalgie des Origines)

Ştiinţa este străduinţa omului pentru studiul mediului în care trăieşte, spre a dovedi o cunoaştere cât mai precisă, cu toate implicaţiile teoretice şi practice ce decurg din aceasta, pentru protecţia, apărarea, conservarea, progresul şi industriile pe care le practică. Ştiinţa înseamnă cunoaşterea lumii. Aşa a fost încă de la începuturile omenirii. În afara părţii concrete şi practice pe care o îmbracă şi care se degajă din observarea şi utilizarea fenomenelor naturale, se ajunge de îndată la întrebări esenţiale pe care o fiinţă dotată cu raţiune nu le poate ocoli.

urmare în pagina 5

S.O.S. NATURA

CAPRA NEAGRĂ

pagina 6

Muzeul Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova se prezintă:

MUZEUL OMULUI

Expoziţia permanentă de flori de mină

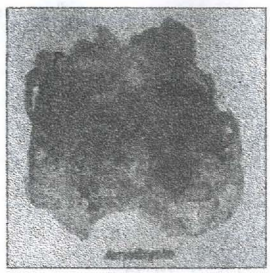

pagina 7

FARMACIA VERDE

Gălbenele

Filimica (gălbenele) este o plantă întâlnită în grădini dar şi pe ogoare, semănată pe mari suprafeţe şi recoltată numai pe soare strălucitor (atunci puterile ei tămăduitoare ating apogeul). Dacă dimineaţa după ora şapte florile rămân închise, înseamnă că în acea zi va ploua. De aceea, în secolele trecute gălbenelele erau considerate "barometru".

Obişnuim să-i folosim numai florile, dar în popor se foloseşte cu tulpină şi frunze.

urmare în pagina 2

https://biblioteca-digitala.ro

FARMACIA VERDE

continuare din pagina 1

Gălbenelele

(Calendula officinalis)

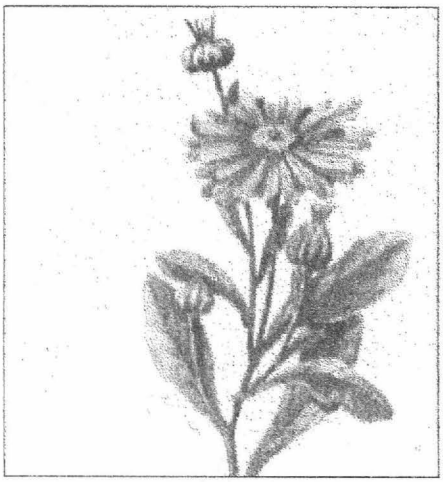

Infuzia de gălbenele (1 linguriţă cu vârf de plante la 1-4 l de apă clocotită) are efect de curăţire, stimulează circulaţia sângelui şi grăbeşte vindecarea rănilor.

Sucul proaspăt stors din gălbenele poate fi folosit cu mare succes chiar în cancerul pielii. Se asociază, evident, cu ceai, care se bea o perioadă mai îndelungată. Hemangiomul uns cel puţin 21 de zile, de câteva ori pe zi, cu suc proaspăt, poate fi făcut să dispară, la fel şi semnele din naştere (sub formă de pată colorată) sau keratoza senilă (petele de bătrâneţe). Şi petele aspre de natură canceroasă de pe piele pot fi astfel îndepărtate.

Ceaiul de filimică se administrează intern şi în boli gastro-intestinale, în crampe şi ulcere stomacale, în inflamaţii ale colonului, hidropizie şi hematurie. Ceaiul dă rezultate bune în icterul infecţios şi în toate bolile de ficat. Ceaiul se bea neîndulcit, câte 3-4 ceşti pe zi, o linguriţă la fiecare sfert de oră. Se obţine un mijloc vermifug dacă se prepară un ceai din 1/4 l de apă şi o lingură plină cu flori de filimică. Ceaiul consumat zilnic are efect depurativ. Persoanelor care folosesc ochelari li se recomandă comprese cu ceai călduţ pentru întărirea vederii.

Tinctura de gălbenele se obţine din două mâini de flori puse la macerat într-un litru de rachiu natural, 14 zile la soare sau cca 20 grade Celsius, agitând din când în când. Se strecoară şi diluată cu apă fiartă este binevenită la compresele preparate pentru răni, contuzii, hematoame, rupturi musculare, ulceraţii purulente sau de natură canceroasă, pentru răni deschise din cauza escarelor, pentru umflături, abcese şi pustule.

Alifia de gălbenele se prepară din patru mâini de plantă tocată mărunt puse în 500g de osânză sau untură de porc încinsă. Se lasă câteva clocote, se amestecă, se acoperă, se iau de pe foc şi se lasă o zi. Se încălzeşte, se strecoară prin pânză şi se pune în vase uscate. Alifia face minuni în flebite, ulcere varicoase, fistule, degerături, arsuri, leziunile ulceroase ale sânului, chiar dacă sunt maligne (cancer mamar). Pentru hemoroizi, micoze vaginale, anexite şi cistite, leziuni uterine, sunt indicate băi cu filimică. Rămăşiţele de plante de la băi şi alifii se pot folosi drept comprese pe varice (pot fi refolosite de 4-5 ori). Crustele din nas se pot vindeca uşor cu alifie de filimică. Dacă cineva nu suportă untura de porc, se poate folosi şi grăsime vegetală de calitate, la obţinerea alifiei.

Gălbenelele intră în componenţa unor ceaiuri combinate cu bune rezultate în boli gastro-intestinale, inflamatorii, viroze şi infecţii bacteriene.

Spălătura cu infuzie de filimică şi coada-calului, în părţi egale, ajută în ulceraţii şi tumori canceroase, picioare cu ulcer varicos, abcesele coapsei, răni de orice fel, în osteoporoză.

Filimica este la îndemâna tuturor.

Să-i acordăm încredere şi ea îşi va oferi cu generozitate forţa vindecătoare.

Viorica RUSU

Horoscop floral

Gălbenele
(20.04-20.05)

Corespund zodiei Taur.

Oamenii "gălbenele" sunt rezistenţi, cinstiţi şi sinceri. Privesc viaţa cu optimism şi îndură cu răbdare greutăţile. Întotdeauna eleganţi şi aranjaţi, preţuiesc confortul. Asta înseamnă că siguranţa financiară este foarte importantă pentru ei. Sunt capabili să renunţe la multe pentru a-şi mări contul din bancă şi pentru a-şi construi o locuinţă confortabilă. Iubesc natura şi animalele şi se simt bine în compania lor. În bucătărie sunt nişte adevăraţi artişti. Din păcate, le place să bea şi să fumeze. Adesea suferă de dureri de gât. Gălbenelele îi apără de infecţiile cu bacterii şi ciuperci şi îi ajută la eliminarea toxinelor. În afară de asta, vindecă rănile care se cicatrizează greu şi arsurile solare.

https://biblioteca-digitala.ro

Galeria oamenilor de ştiinţă

Contribuţii româneşti în studiul celulei (II)

În ultimele decenii s-au depus eforturi de reorganizare a învăţământului superior şi a cercetării ştiinţifice în concordanţă cu evoluţia biologiei celulare contemporane. În jurul anului 1970 se publică primele cărţi de biologie celulară din literatura română, bazate nu numai pe bibliografii recente, ci şi pe cercetări proprii. De asemenea, apare şi primul manual pentru studenţii de la facultatea de biologie realizat de Mircea Ionescu Varo în anul 1976 - Biologie celulară.

Începând cu anul 1978 se introduce biologia celulară ca materie obligatorie la facultăţile de medicină şi se elaborează manuale pentru studenţi, cum ar fi cursul de biologie celulară, realizat de Gheorghe Benga în anul 1980.

S-au dezvoltat laboratoare de microscopie electronică şi de biologie celulară şi moleculară în cadrul institutiilor de învăţământ superior sau în institutele de cercetare: Institutul Dr.I. Cantacuzino, Institutul V.Babeş, Institutul L. Pasteur, Institutul Ştefan S.Nicolau, Institutul Oncologic Bucureşti. Din anul 1979 a început să funcţioneze Institutul de Biologie celulară de la Facultatea de medicină din Yale SUA (prof. George Emil Palade), o importantă realizare a statului român.

Trebuie amintit despre descoperirile de o valoare unică ale lui G.E. Palade - primul român laureat al Premiului Nobel, numit şi "principalul cartograf al celulei" sau "cel mai mare biolog al sec.XX".

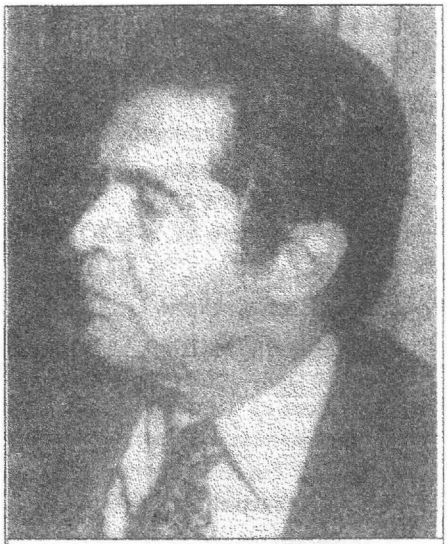

George Emil Palade

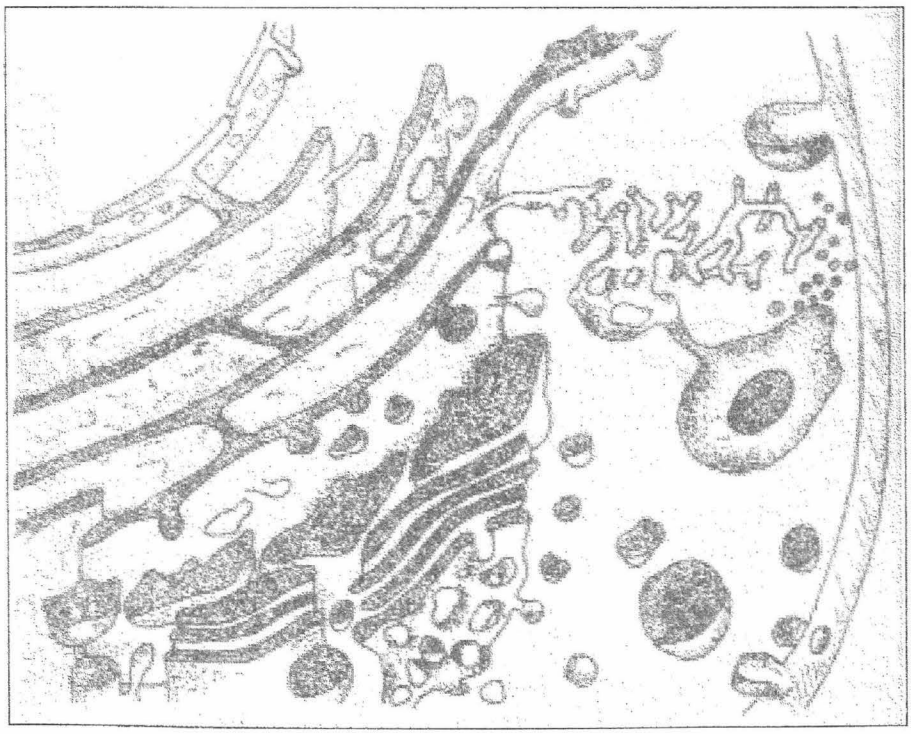

Palade este unul din pionierii aplicării în studiul celulei a tehnicilor de microscopie electronică (a pus la punct metode de fixare şi secţionare ultrafină) şi de centrifugare diferenţială (a introdus zaharoza ca mediu de fracţionare). A descoperit ribozomii (numiţi mult timp "granulele lui Palade") şi a precizat rolul lor în sinteza proteinelor. A elucidat calea secreţiei celulare, a descoperit transportul pe calea veziculelor prin endoteliul capilar şi reciclarea membranelor celulare.

Palade va rămâne în istoria biologiei celulare şi prin orizonturile noi deschise în studiul celulei şi în alte direcţii, în prezent ocupându-se cu formarea membranelor celulare.

Corina IORDAN

https://biblioteca-digitala.ro

Cele nevăzute prin cele văzute

Cele nevăzute ale lui Dumnezeu se văd de la facerea lumii, înţelegându-se din făpturi, adică veşnica Lui putere şi dumnezeire...
(Sf.Apostol Pavel - Rm 1,20)

Cuvintele zidirii

Mare desfătare aduc minţii *cuvintele zidirii*, fiindcă cel ce vede dintr-o privire întreaga zidire inteligibilă şi sensibilă... cugetând că Dumnezeu le-a creat din nefiinţă, aducându-le la fiinţă cu un singur cuvânt al Său... se minunează şi se miră cum le-a zidit printr-o singură voire a Sa... Deopotrivă cu această uimire şi admiraţie, mintea se bucură cu o nemăsurată bucurie, că Îl are ca Dumnezeu şi Stăpân pe Acesta care a făcut cu atâta uşurinţă aceste lucruri frumoase, înţelepte şi minunate.

Şi e îndemnat să spună şi el dimpreună cu David către Dumnezeu: "Te voi lăuda, că sunt o făptură aşa de minunată. *Minunate sunt lucrurile Tale şi sufletul meu le cunoaşte foarte*".

Sfântul Nicodim Aghioritul

MINUNILE CREAŢIEI

Animalele ce pot fi mâncate de altele mai uşor, nasc mai mulţi pui. Din această categorie fac parte iepurii... Astfel, această specie nu este în pericol de dispariţie, deşi este ameninţată permanent de animalele carnivore.

Dimpotrivă, animalele carnivore nasc puţini pui...

Astfel, nu există nimic neplanificat în existenţa fiinţelor şi niciuna dintre ele nu este lipsită de grija ce-i este trebuincioasă. Dacă iarăşi vei privi cu băgare de seamă mădularele animalelor, vei constata că Ziditorul nici nu a plăsmuit vreun mădular prisoselnic, nici nu a uitat a crea vreunul din cele indispensabile. Animalelor carnivore le-a dat dinţi ascuţiţi, fiindcă aceştia le erau de trebuinţă pentru hrana cu care se nutresc... Gâtul cămilei este lung, pentru ca, ridicându-se pe picioarele sale lungi, gâtul să le fie pe potrivă, astfel încât animalul să poată ajunge la iarba cu care se hrăneşte. Gâtul ursului însă este scurt, îndesat între umeri, ca de altminteri şi gâtul leului, al tigrului şi al altor animale de acelaşi fel, fiindcă nu se hrănesc cu iarbă şi nici nu trebuie să sape după hrană, de vreme ce animalele carnivore se mulţumesc cu prinderea animalelor. (...) Astfel se adevereşte cuvântul care spune că nu poţi găsi nimic de prisos şi nimic deficitar printre cele create".

Sf.ântul Vasile cel Mare

Ordinea

Toate au fost făcute cu ordine. Ordinea a aşezat totul. Ordinea cuprinde cele cereşti şi cele pământeşti. Ordinea în cele inteligibile, ordinea în cele sensibile, ordinea între îngeri, ordinea între stele, în mişcare, mărime şi relaţie unele faţă de altele, ordinea în strălucire... ordinea în ceasuri şi timpuri... Ordinea zilelor şi a lungimii nopţilor şi a spaţiilor... Ordinea în stihii şi în trupuri... Ordinea a rânduit naşterea şi hrana tuturor vieţuitoarelor şi timp potrivit fiecăreia... Ordinea este maica şi siguranţa făpturilor.

Sfântul Grigorie Teologul

https://biblioteca-digitala.ro

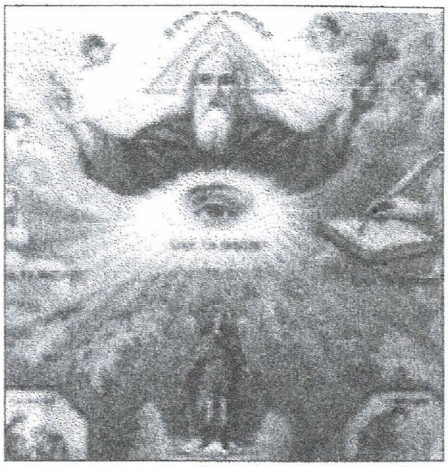

CREAŢIE ŞI EVOLUŢIE

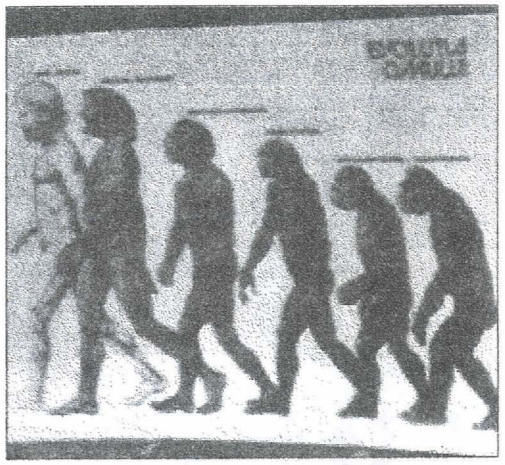

continuare din pagina 1

LA ÎNCEPUT A FOST ÎNTREBAREA ŞI A RĂMAS CURIOZITATEA, SETEA DE A ŞTI, NEVOIA DE A TE LIMPEZI.

Cum ? Cine ? Pentru ce?

Ştiinţele Naturii au pus la dispoziţia omului metode noi, cu ajutorul cărora problemele se pot rezolva sau se poate înainta spre rezolvarea lor.

Procesul de cunoaştere este un proces nelimitat.

Ameninţările din lumea contemporană nu provin din faptul că nu se pot găsi răspunsuri la întrebările noastre, ci din folosirea răspunsurilor în scopuri distructive, spre satisfacerea unor străduanii de supremaţie şi agresiune.

În consecinţă, sunt necesare progrese istorice atât în cercetarea ştiinţifică, cât şi în domeniul făuririi unei noi etici, instaurarea unor raporturi şi relaţii de tip nou între oameni.

În faţa actualului val de satanism, magie, spiritism, filosofii păgâne, vindecări miraculoase etc., considerăm oportună desfăşurarea unui astfel de simpozion, a unui moment de meditaţie, schimb de păreri fără presentimente şi fără patimă.

Ne însuşim părerea că *"Omul este într-o anume măsură toate lucrurile"* - Homo quadammodo omnia - şi el va găsi treptat răspunsuri la întrebările sale.

LA ÎNCEPUT A FOST ÎNTREBAREA ŞI A RĂMAS CURIOZITATEA, SETEA DE A ŞTI, NEVOIA DE A TE LIMPEZI.

Cum ? Cine ? Pentru ce?

Cele două concepţii, evoluţia şi creaţia, nu pot fi testate în totalitate ca teorii, ci mai degrabă se poate vorbi de două modele ştiinţifice - evoluţionism şi creaţionism.

Modelele permit un cadru conceptual, un sistem ordonat de gândire, în care se încearcă să se coreleze datele observabile şi chiar să se prezică anumite date. Aceasta permite compararea lor privind modul în care corelează mai bine datele, care are cel mai mic număr de date contradictorii nerezolvate.

Evoluţionismul explică originea, dezvoltarea şi semnificaţia tuturor lucrurilor în temeiul legilor naturale şi al proceselor naturale.

Acest model nu permite nici un fel de procese din afară care ar pretinde activitatea specială a unui agent extern sau a unui creator.

Universul, în toate caracteristicile sale evoluează prin sine însuşi, spre unele nivele superioare de organizare de la particule la om, în ajutorul sau prin mijlocirea proprietăţilor proprii.

În acest fel, viaţa este un produs al evoluţiei naturii anorganice, iar omul este un produs al evoluţiei vieţii.

Creaţionismul implică un proces de creaţie. El se aplică universal, este ireversibil din punct de vedere direcţional, consideră intervenţia divină ca răspuns la întrebările omului.

Conform acestei teorii, opera Creatorului a fost perfectă când a fost încheiată şi de atunci ea este într-un proces de deterioare.

Cele două modele pot fi şi sunt folosite ca sisteme pentru prezicerea de date pe care nici adepţii evoluţionismului şi nici cei ai creaţionismului nu le cunosc, nu ştiu în avans ce date vor fi găsite.

Totuşi, ei vor îndrăzni să facă preziceri, fiecare pe baza propriului său model, să găsească în ele răspuns la noile întrebări legate de sensul existenţei noastre. Aşa că...

LA ÎNCEPUT A FOST ÎNTREBAREA ŞI A RĂMAS CURIOZITATEA, SETEA DE A ŞTI, NEVOIA DE A TE LIMPEZI.

Cum ? Cum ? Pentru ce?

Prof.dr. Emilia IANCU, Director al Muzeului de Ştiinţele Naturii Prahova

https://biblioteca-digitala.ro

•S.O.S. NATURA•S.O.S. NATURA•S.O.S. NATURA•

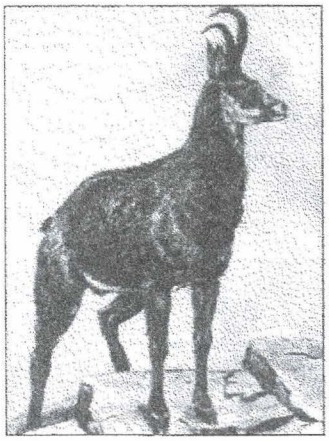

CAPRA NEAGRĂ

Acest diamant negru încrustat în cununa de piatră a carpaţilor, această nălucă a înălţimilor sau antilopa albastră cum au botezat-o poeţii, a existat dintotdeauna în munţii noştri, cuprinzând astăzi masivele Retezat, Făgăraş, Bucegi, Rodna, Piatra Craiului, Parâng.

Din punct de vedere sistematic face parte din familia Bovidae, având denumirea ştiinţifică Rupicapra rupicapra carpatica. Capra neagră este un animal tipic alpin, trăind în goluri de munte de la limita superioară a pădurilor, deci la aproximativ 1500m altitudine. Adesea, în iernile grele, coboară în pădurile limitrofe golului aplin, în căutarea hranei. Se hrăneşte cu ierburi apline, licheni, muşchi, mai rar acceptă fânul, dar frecventează sărăriile cu bulgări de sare. În stomacul caprei negre se găseşte o formaţiune densă, de consistenţa unei pietre, rezultate din conglomerarea resturilor celulozice nedigerate, denumită bezoar. În vechime, vânătorii de capre negre atribuiau acestui conglomerat puteri magice, purtându-l ca talisman.

Capra neagră are capul robust de 1,1-1,3 m, cu o coadă scurtă. Picioarele sunt puternice, cu copitele perfect adaptate la viaţa în mediul aplin. Blana este gălbui-roşcat, cu nuanţe cenuşii, pentru ca iarna să devină brun închis. De-a lungul spinării există o coamă de păr mai lung şi aspru. În jurul orificiului anal este prezentă "oglinda", o porţiune de blană de culoare alb-gălbui.

Îşi schimbă părul de două ori pe an, primăvara şi toamna. Astfel că, în timpul verii blana caprei negre este roşcată, iar toamna devine brun închisă, neagră.

Ambele sexe poartă coarne. Pe coarne, pornind de la bază către vârf, se depune cam pe o treime din lungimea lor, un strat de răşină, datorită frecării acestora pe trunchiurile arborilor răşinoşi din zonă. Această frecare este o manifestare a teritorialismului, mai ales în epoca de rut (perioada de împerechere).

Trăieşte în grupuri numite crăpoare, iar în perioada împerecherii se dau lupte violente între masculi, care nehrănindu-se suficient slăbesc, pierzând din greutatea corpului aproximativ 20%.

Aleargă cu mare iuţeală, fiind capabilă să urce şi să coboare fulgerător pante abrupte, fără nici o ezitare.

Capra neagră constituie un element faunistic protejat de legile în vigoare actuale.

Maria NEAGU

Un început bun

Aflată la a şaptea generaţie de ploieşteni, evident că iubesc bătrânul bulevard al castanilor.

Aşteptam de mulţi ani momentul în care foruri ce răspund de buna gospodărire a oraşului, în special de spaţii verzi, de protecţia mediului, să conlucreze şi să demareze o acţiune eficientă.

Sâmbătă, 28 aprilie 2001, în prezenţa unor reprezentanţi ai Primăriei Ploieşti, Serviciului de Salubritate şi Protecţia Mediului, A.D.P.-ului, FORESTNIL-ului, s-a demarat acţiunea de igienizare a vegetaţiei pe preferatul loc de plimbare al ploieştenilor.

S-au făcut sugestii privind înlocuirea castanilor uscaţi cu specii mai longevive, mai spectaculoase precum platan, ginkgo, cireş ornamental.

În toamnă se vor umple golurile şi până atunci se va hotărî, de comun acord, cum va arăta în viitor bulevardul.

Castanii rezistă cu greu poluării din oraş.

O soluţie pusă în aplicare de ceva vreme este întreruperea circulaţiei pe bulevard la sfârşit de săptămână, când te poţi plimba în liniştе printre bătrânii castani care ne trezesc nostalgia.

Ziua s-a încheiat cu igienizarea teiului lui Caragiale din curtea Bisericii Sf. Gheorghe, cu binecuvântarea părintelui Gugu, bucuros că a început să se vadă grija pentru ambient.

Un început bun. Sper ca acest obicei să continue cât va dăinui bătrânul bulevard.

Viorica RUSU

https://biblioteca-digitala.ro

MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

- se prezintă -

MUZEUL OMULUI -PLOIEŞTI - (V)

Muzeul Omului din Ploieşti reuneşte cele mai importante aspecte ale biologiei umane: antropogeneză-antropologie, rase umane şi subrasele populaţiei româneşti, anatomie şi fiziologie, genetică, ecologie, demografie, ocrotirea naturii, ecosisteme antropice din România. Puteţi afla aceste informaţii vizitând expoziţiile permanente şi temporare, sau participând la simpozioane şi cursuri. Muzeul poate fi vi-zitat zilnic între orele 9.00-17.00, în afara zilei de luni. Sâmbăta şi duminica, programul este de la 9.00 la 13.00.

Expoziţia permanentă de flori de mină este amenajată în sala de ECOLOGIE a muzeului şi cuprinde un număr de 101 piese achiziţionate de la Baia Mare în luna decembrie 2000, piese ce aparţin patrimoniului muzeului şi au o valoare deosebită, reprezentând mărturii materiale ale evoluţiei mediului natural, fiind incluse în cadrul bunurilor de importanţă ştiinţifică şi de valoare excepţională a patrimoniului cultural naţional. Scoarţa Pământului, litosfera, este constituită dintr-o serie de roci sau pietre, care la rândul lor sunt formate din minerale. Majoritatea mineralelor se pre-zintă în stare solidă şi numai câteva în stare lichidă sau gazoasă. Mineralele solide apar la rândul lor în două strări: cristalizate - atunci când au forme de corpuri geometrice - şi amorfe. Cele mai frumoase cristale se formează în acele cavităţi ale rocilor numite geode, iar eşantioanele pe care minerii la aduc la suprafaţă sunt denumite "flori de mină" sau "flori de piatră". Floarea de mină poate fi un eşantion monomineral sau format din mai multe minerale, posedând calităţi estetice deosebite, datorită concreşterii cristalelor, a culorii, a formelor, a dimensiunilor de excepţie ale unor cristale componente, care fac în totalitate ca piesa să fie individualizată faţă de altele. Colecţia prezentată este formată din roci magmatice din zona Baia Mare, roci strâns legate de primele mişcări neogene din nordul Carpaţilor Orientali.

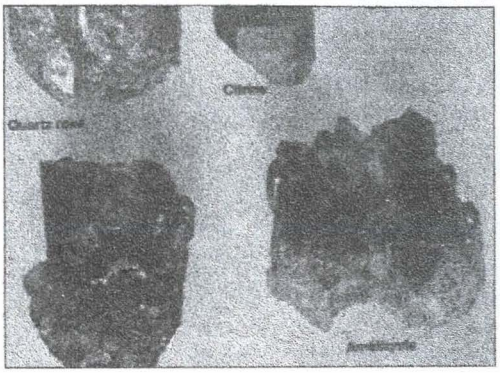

Mulţumim domnului Mircea Cosma, preşedinte al Consiliului Judeţean Prahova, pentru sprijinul determinant în achiziţionarea acestei superbe colecţii.

Rodica VASILE

Editura BIOEDIT

Execută, la comandă:

- pliante;
- cataloage;
- cărţi de vizită;
- imprimate fără regim special;
- foi cu antet;
- calendare;
- broşuri;
- diplome etc.

Lucrările pot fi executate în una, două, trei sau patru culori.

La cerere, se pot executa şi alte lucrări de tipărire conform doleanţelor clientului.

Apelând la serviciile instituţiei noastre, economisiţi cca 22% din preţul comenzii:

NU SE APLICĂ T.V.A!

https://biblioteca-digitala.ro

Grădina - un colţ de Rai

Oamenii au fost mereu dornici să aibă pe Pământ un colţ de Rai. Grădina este o imagine a sufletului, un tainic vis devenit realitate prin lucrarea mâinilor şi a naturii. Ca şi trupul, sufletul nostru se hrăneşte cu roadele ei.

Priviţi o floare: ea vorbeşte prin culorile, forma şi parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se aşterne peste suflet; se deschide şi el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa. (R.M.)

GRĂDINILE CHINEZEŞTI (II)

Apa, sub diverse forme, şi rocile bogate în variate minereuri policrome, constituiau elementele decorative de bază ale grădinilor chinezeşti. În regiunile lipsite de izvoare naturale, prezenţa apei în grădini era sugerată prin executarea unor albii artificiale de râuleţe, pe fundul cărora era nisip şi roci în aşa fel aşezate încât să dea iluzia prezenţei apei, constituind astfel doar un simbol al acestui element.

Ca element pitoresc, erau preferate rocile cu aspect mai sălbatic şi primitiv, roase de vreme sau sfredelite de curenţi, aşezate de aşa manieră încât să ia forma originală a munţilor sau a grotelor sălbatice, acoperite cu licheni, muşchi sau cu plante parazite. Drumul apei prin-tre stânci sau vegetaţie era conceput astfel încât să nu i se întrevadă sfârşitul, sugerând infinitul.

Vegetaţia, ca element al compoziţiei grădinilor, deşi considerată pe plan secundar, era privită tot în sensul simbolizării legăturii omului cu natura, în care chinezul vedea o serie de analogii cu propria-i viaţă. Pentru anotimpul când majoritatea vegetaţiei era încă în repaus, prunul, pinul şi bambusul simbolizau anumite stări şi caractere. Prunii decorativi sunt tot atât de populari în China ca şi cireşii în Japonia, fiind consideraţi ca vestitorii renaşterii naturii, prin înflorirea lor extratimpurie. Pinii simbolizau fermitatea şi forţa caracterului, iar bambusul prin supleţea şi prin rezistenţa sa, simboliza prietenia neşovăitoare; el se apleacă în bătaia vântului vijelios şi a ploii în furtună, dar revine cu şi mai multă vigoare, păstrându-şi mereu verdeaţa. Prunii, în afară de flori, reprezentau, prin forma trunchiului şi nodurile ramurilor, aparenţa unui om în vârstă, gârbovit de vremuri. Ramurile noduroase ale pinilor imitau, într-o oarecare măsură, formele curioase ale rocilor din grădină.

Piersicul, o altă plantă decorativă preţuită, ca şi prunul, alcătuia *grădinile de piersici,* sinonim în filozofia taoistă cu *paradisul.*

(va urma) Daniela URSU

Ştiaţi că...

● Acum trei milenii a fost descoperit cărbunele?

O legendă spune că un păstor chinez a constatat arderea cărbunelui, făcând o vatră din piele. Mai târziu, prin secolul a XII-lea, Marco Polo povesteşte despre "piatra neagră" ce arde ca lemnul, întâlnită în China. Cărbunele a fost preţuit la adevărata lui valoare de-abia în secolul al XVIII-lea, fiind folosit la început pentru iluminat.

● Charles Darwin colecţiona... ştampile?

Pe lângă multiplele preocupări pe care le avea, celebrul om de ştiinţă îşi făcea timp pentru a-şi îmbogăţi şi admira colecţia.

NATURA ŞI OMUL Publicaţie editată de MUZEUL JUDEŢEAN DE ŞTIINŢELE NATURII PRAHOVA

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialişti coordonat de Emilia IANCU, Director al Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

Redactor şef: Roxana MANOLACHE
Adresa redacţiei: Str.Sbt. Erou Călin Cătălin nr.1 - Palatul Culturii - Ploieşti, 2000, jud.Prahova
Tel.:044-123719; Fax:111970

Tipărit la EDITURA BIOEDIT a Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

https://biblioteca-digitala.ro